

върши своята мъжка работа, жената си глѣда къщната работа, отхранва дѣцата си и отсрамива са прѣдъ хора. Видите ли че по-голѣмата работа са пада на нея? Отъ нея зависи сичко добро въ къщѣ, дору и здравето на дѣцата. Като е тѣй, то майката е длъжна да не оставя дѣтето си отъ училището, освѣнъ въ твърдѣ голѣма нужда.

Далечъ отъ васъ, единъ човѣкъ, една блага душа, мисли за доброто отхранване на дѣцата ви, за изучаването имъ — това е дѣдо М. Бенли, вашъ съотечественникъ, сега въ Букурещъ. Той помага съ пари и желае щото дѣцата ви да са учѣтъ. Каквото виждаме отъ писмото му, този добъръ старецъ задава голѣми надежди, и ще да направи много за училищата въ Шюменско. Нѣ трѣбва и ние сами да са погрижваме за своитѣ рожби, както за момченцата, тѣй и за момиченцата, да са учѣтъ на читмо. Моето желание, драги селене, е да видя единъ денъ, че са сбрали въ училището и момиченца. А съ това ние най-много ще ма зарадвате, и съ това още повече ще ма насърдите да са труда, спорѣдъ силата си. А послѣ най-голѣмата ми грижа ще бѣде, да могъ да ви дамъ въ рѣцѣтъ, и на селото ви, добри синове и добри дѣщери — тогава само душата ми ще е спокойна, и хлѣбѣтъ, що ми давате, ще е благословенъ и отъ Бога; нѣ за сичко това безъ васъ не ще стане нищо. Азъ желая доброто ви, азъ искамъ дѣцата ви . . . . .

Сега клѣмъ васъ са обръщамъ, мили мои ученици; това дѣто ще са мѣчимъ, ще бѣде се